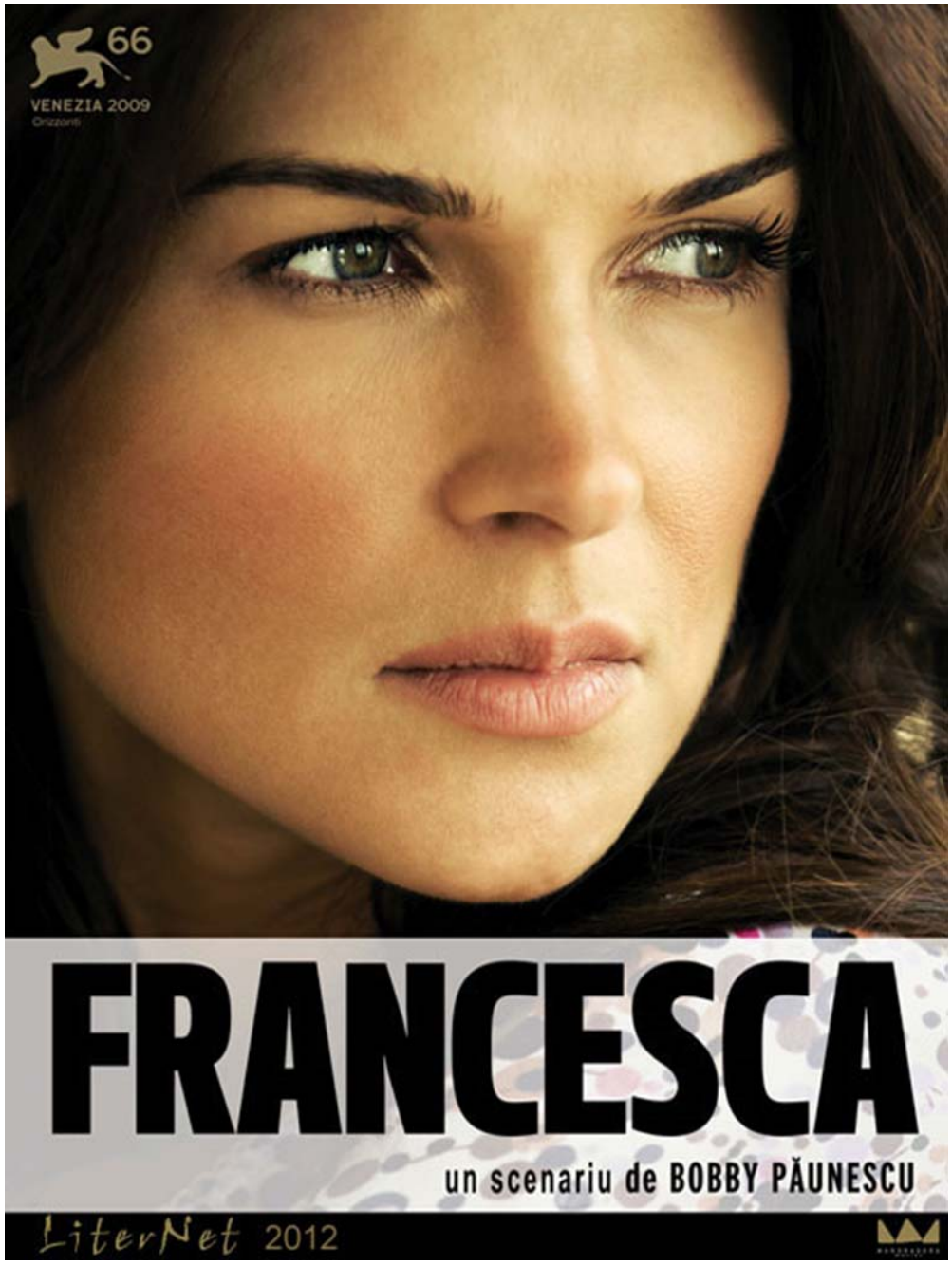
66
VENEZIA 2009
Orizzonti
FRANCESCA
un scenariu de BOBBY PĂUNESCU
LiterNet 2012

FRANCESCA
Scenariu: Bobby Păunescu

Redactor: Răzvan Penescu
Editor format.**pdf** Acrobat Reader: Geta Rossier şi Răzvan Penescu

Text şi imagini: © 2012 Bobby Păunescu. Toate drepturile rezervate.
Lungmetrajul omonim a fost regizat de Bobby Păunescu şi produs de Mandragora Movies.
În distribuție: Monica Bîrlădeanu, Dorian Boguță, Luminița Gheorghiu, Teodor Corban, Doru Ana, Dana Dogaru.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-060-4

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro office@liternet.ro

INT. APT MIȚĂ - SEARA

Miță (35) stă întins pe o saltea, vorbeşte la telefon.

MIȚĂ

Hai salut! Ce faci? Ce probleme are ăla? Auzi, spune-i că, dacă nu învață, nu-i iau motor! Da, aşa să-i spui! Spune-i lu' mama să nu mă mai sune pentru toate porcăriile alea! Nu ştiu... ce maşina de spălat? Nu ştiu când vin. Da, e ok! E în regulă. Da. Da. Dacă vrei să-ți iau ceva, zi-mi şi tu. Sau scrie-mi un mesaj, pe-acolo. Cum? Da. Bine. Pa.

INT. IEŞIRE DIN CLĂDIRE - CORIDOR – SEARA

Fran iese din clădirea unde are apartamentul. Clădirea are un gang lung, îngust şi întunecat, care duce spre stradă. Gangul este presărat pe una din laturi cu tomberoane de gunoi. O femeie de 50 de ani, mai înaltă decât Francesca, o acostează.

FEMEIE

Duduie? Uitați hârtia de la tribunal, pe care mi-ați cerut-o! V-am adus-o! Banii!

FRANCESCA

Femeie, tu eşti nebună?

FEMEIE

Vreau banii!

FRANCESCA

Tu chiar nu înțelegi că eu n-am să-ți dau niciun ban?!

FEMEIE

Da' de ce nu vreți să citiți? Aici scrie foarte clar că eu sunt propietara. Vreau banii!

FRANCESCA

Bună seara. Auzi... Vezi că mai sunt încă cinci ca tine, care zic că-s proprietari pe clădirea asta! Eu zic să vă hotărâți şi, după aia, mai vedem. Eu, deocamdată, am contract înscris şi eu acolo plătesc. Clar? Şi nu mă mai agăța aşa, ca pe nu ştiu ce!

FEMEIE

Să te agăț? Dar eşti obişnuită, draga mea! Adică, ce crezi? Că eu nu ştiu unde te duci tu, acuma? Nu ştiu ce faceți voi acolo, sus?

FRANCESCA

Ce ştii tu?

Fran se năpusteşte peste femeie şi o împinge la perete, apucând-o de gulerele hainei.

FRANCESCA

Ce ştii tu? Ce ştii tu, măh? Ce ştii tu? Nu ştii nimic! Eşti o nebună care fabulează! Băi, m-am săturat de tine! Dacă te mai prind pe aici, nu ştiu ce-ți fac! M-ai auzit? Băi, m-ai auzit?

INT. UŞA APARTAMENT ÎN BLOC – SEARA

Fran urcă scările unui bloc. Ajunge la o uşă şi sună la sonerie. Uşa se deschide şi apare Magda (50), păr roşu.

FRANCESCA

Bună, Magda, scuză-mă că te deranjez. Tata, este?

MAGDA

Vrei să vorbeşti cu el?

FRANCESCA

Dacă nu te deranjează prea tare.

MAGDA

Rămâi un pic.

FRANCESCA

Sigur.

Magda (50) apleacă uşa. Fran aşteaptă. Din casă, se aude glasul unui copil. După câteva secunde, apare Ion (55) cu un ziar în mână.

FRANCESCA

Sărut-mâna, tati!

ION

Ce faci, frumoasa mea?

FRANCESCA

Bine.

INT. BUCĂTĂRIE APT

Fran şi Ion sunt aşezaţi la masă, în bucătărie. Fran e cu spatele la perete. Toată discuţia e urmărită de Magda, care stă în uşă.

ION

Ce-i prostia asta? Cine-i Pandele ăsta? Şi proasta aia de Maria? Ce... Ce vrea de la viața mea? Asta-i numai din vina lu' măta, că ea ți-a băgat în cap toate prostiile astea, cu italienii ei de căcat! Da' tu chiar nu vezi ce se întâmplă acolo? Ăştia ne cred pe toți țigani, criminali, hoți şi ce mai vrei tu! Dar tu chiar nu te uiți ce se întâmplă la televizor? Cum sunt luați românii la bătaie pe stradă de grupuri organizate? N-ai văzut-o pe curva aia, a lui Mussolini, care vrea să ne omoare toți românii? Voi n-ați văzut pe primarul ăla de căcat, din Verona! Care a declarat oraşul liber de români?! Băi, băi...

FRANCESCA

Am văzut, mă, tată, dar nu-s chiar toți aşa.

ION

Da? Află că e nevoie de un singur italian turbat, ca să te omoare. Nu e nevoie de toți.

FRANCESCA

Tată, dar eu vreau să schimb asta.

ION

Da? Ia stai... stai puțin. Nu înțeleg. Cum, adică?

FRANCESCA

Vreau să schimb percepția asta. Adică, nu vreau să se mai creadă despre români că sunt toți...

ION

Măi, fetițo, măi, tu chiar ai înnebunit? Magdo, dă-mi un pahar cu apă, că simt c-o iau razna. Măi, fetiță, tu chiar vrei să mă bagi în pământ? Toată viața ta n-ai venit decât cu probleme la mine. Şi tu, şi mă-ta parc-o faceți înadins. Vreți să mă terminați! Şi, acuma, ce vrei să fac? Să stau, să aştept în fiecare zi, să mă sune ăştia, să vin să îmi recunosc fiica? Sau să te culeg de pe străzi!? Spune, dacă asta vrei.

Din sufragerie, se aud strigăte de copil.

ION

Magdo! Ce vrea ăla mic?

MAGDA

Nu ştie să dea drumul la jocul ăla, pe calculator.

Ion se ridică şi se duce în sufragerie. Magda continuă să discute cu Fran, tot din uşă.

MAGDA (CONT'D)

Vine şi maică-ta cu tine?

FRANCESCA

Nu.

MAGDA

De ce n-o iei şi pe ea?

FRANCESCA

Pentru că n-are ea ce să caute acolo.

MAGDA

Păi, şi, dacă tu pleci, ea unde o să stea?

FRANCESCA

Nu ştiu, cred că vine să stea cu voi.

Magda întoarce spatele şi pleacă. Intră în bucătărie Ion şi se aşează la masă. În bucătărie, mai intră şi Babacu' (78) urmat de Magda.

FRANCESCA

Bună seara.

BABACUL

Aaaa... Fran! Ce faci, fata mea? Care mai e viața ta?

ION

Vrea să se ducă la produs, în Italia.

BABACUL

Italia? Pe vremea mea, macaronarii ăştia veneau şi cumpărau bilet la mare, ca să ne ia fetele. Acum e invers. Vă duceți voi direct. De asta ne-au băgat ăştia în Europa, ca să ne ia de sclavi, să vină să ne reguleze femeile. Ca turcii, pe vremuri. Am mai spus-o eu, să ştii. Noi suntem neam de femei şi ei, italienii, neam de masculi, adică taurii satului.

ION

Hai, lasă vrăjeala, gata.

BABACUL

Ei lasă, mă, că trebuie să ştii şi tu lucrurile astea.

ION

Hai, caută-ne prin sufragerie, poate ne găseşti acolo.

BABACUL

Eehehe, Masoneria! Singura noastră şansă e Masoneria!

ION

Hai, învață-ne tu cu filozofia ta, cum e să reuşeşti în viață. Şi acuma trăieşti pe banii mei!

BABACUL

Ascultă, Nelule, pe unde culegi tu surcele, eu am tăiat păduri, băiete.

ION

Hai, dom'le, că vorbeşti numai prostii. Hai, gata, lasă-ne.

Babacul nu vrea să iasă. Ion îl mână către uşă.

BABACUL

Să ştii... Nelule, lasă-mă în pace. Să ştii, să nu te iei după ăştia cu amanți...

MAGDA

Tată, hai să mergem.

BABACUL

Lasă. Să nu te iei după ăştia, cu amanții latini. Că toate sunt aiureli!

ION

Hai, dom'le, că pierzi „*Toate pânzele sus*"!

BABACUL

Lasă, Nelu, că am eu grijă. Da' ce, mă, mă dați afară?

MAGDA

Hai, tată, hai, hai gata, hai să mergem!

BABACUL

Of, Doamne!

MAGDA

Vorbesc şi ei lucrurile lor.

Babacu' iese cu greu. Ion se întoarce către masă. Ion se aşează la loc, la masă.

FRANCESCA

Tată, ştiu că e greu de crezut, dar eu simt că pot s-o fac.

ION

Simți?

FRANCESCA

Da!

ION

Ce?

FRANCESCA

Să fac o grădiniță românească...

ION

Ce e aia? Ce să faci?

FRANCESCA

Stai un pic să-ți explic. Vreau să iau jobul ăsta pentru câteva luni, după aia o să mă zbat să fac rost de nişte fonduri, să deschid o grădiniță românească pentru oamenii ăia, de acolo.

ION

Măi, fetiță, măi!

MAGDA

Am făcut nişte fursecuri. Cornulețe proaspete.

FRANCESCA

Mersi.

ION

Nu vrei să ne laşi puțin?

FRANCESCA

Tată, vreau să deschid o grădiniță în limba română, sunt peste un milion de români acolo, tată.

ION

Auzi?

FRANCESCA

Hm?

ION

Da’ pentru albanezi, nu vrei să faci nimic? Că şi ei sunt o căruță, acolo.

FRANCESCA

Hai, mă, tată, eu zic nişte chestii serioase aici, tu mă iei la mişto. Tu ştii ce bani poți să faci din grădinița asta? Dacă-ți spun, nici n-o să crezi. Am făcut eu nişte calcule. Am pus tot pe hârtie.

ION

Ce-ai făcut?

FRANCESCA

Am calculat eu tot, până la ultimul leu.

ION

Hai lasă-mă... *(la mişto)*

FRANCESCA

Euro.

ION

Ca atunci, când m-ai ajutat să pierd ăia 52 de mii... 5.200 de euro?

FRANCESCA

Hai, măi, tată, că nu erau chiar aşa de mulți. Şi ştii bine că n-a fost vina mea! Nu, dar acuma am un tip care el asta face. Ridică grădinițe de la zero.

ION

Serios? Şi de ce-ai început cu vrăjeala aia, bisericească, cu...

FRANCESCA

Cum adică?

ION

Măi, Fran, ai picat într-un moment foarte prost. Tu o să ai nevoie de bani mulți şi eu nu prea am de unde.

FRANCESCA

Tată, n-am nevoie de niciun ban. Dacă mă laşi să plec, promit că nu...

ION

Ei, să te las eu să pleci, ai 30 de ani, gata.

FRANCESCA

Da, dar pentru mine contează părerea ta.

EXT. LIPSCANI - STRADĂ – ZI

Francesca merge grăbită pe stradă. Traversează o intersecție, unde o aşteaptă Maria şi Zâna (30), gay-prietenul ei. Toți 3 traversează şi continuă drumul.

MARIA

Bine că ştii tu cum se fac!

FRANCESCA
Hai să mergem!

ZÂNA
Oricum, ştiu mai bine ca tine!

FRANCESCA
Hai, mă..., mai bine vă gândiți ce întrebări să-i punem.

ZÂNA
Auzi, îl ştie cineva p-ăsta?

MARIA
Tu eşti surd sau prost? N-auzi că-l cunoaşte mama?

ZÂNA
N-am vorbit cu tine! Da?

EXT. TERASĂ - ZI

Cei 3 s-au aşezat la o terasă, la o masă de 4 persoane.

ZÂNA
Care-i, dragă?

MARIA

Ăla cu barbă.

ZÂNA

Ăla cu barbă? Tot timpul am avut probleme cu bărboşii!

La masă, vine Domnul Pandele (40), în costum deschis la culoare, cămaşa descheiată la gât, lanţ, brăţară şi ghiuluri, toate din aur. Francesca stă faţă-n faţă cu Pandele, iar Maria şi Zâna, pe laterale.

PANDELE

Salut.

FRANCESCA

Bună ziua.

MARIA

Ea e Francesca.

FRANCESCA

Bună ziua.

MARIA

Şi prietenul nostru, Emanuel.

ZÂNA

Emanuel.

PANDELE

Da. Deci... Jobul e la Rimini.

FRANCESCA
Rimini?

PANDELE
Stai liniştită, când aduci banii, îți spun tot. Îți dau tot.

PANDELE
Ri... A, nu, nu, nu. Că ăsta vrea una de vreo 55 de ani. Aha, deci, jobul e lângă Milano, la Santangelo Lodinese.

FRANCESCA
Santangelo Lo...

PANDELE
Santangelo Lodinese.

FRANCESCA
Santangelo Lodinese.

PANDELE
Da. Da. Deci, masă, casă şi 900 de euro pe lună. Trebuie să ai grijă de un bătrân de 84 de ani, cu Parkinson sau Alzheimer sau mă rog. Omu e pa cu țeasta. Clasic! Până vineri, îmi aduci 2.000 de coco, să-i dau la agenție... Luni, cel târziu, pleci. Tre' să fii acolo până marți. Nu ai voie cu copii şi părinți. Întrebări?

FRANCESCA
Până vineri, pot să vă dau răspunsul?

PANDELE

Cum, adică?

FRANCESCA

Până vineri, mă hotărăsc.

Pandele, foarte supărat, se răsteşte la Maria.

PANDELE

Maria, eu credeam că eşti fată serioasă. Cum, adică, să mă hotărăsc, ce? Nu e hotărâtă?

FRANCESCA

A, nu, nu, nu.

PANDELE

Ce? Nu e hotărâtă? Eu am făcut asta pentru maică-ta. Acuma ce faci? Mă încurci? Ce facem aici?

FRANCESCA

Nu, nu, nu, dar să ştiți că nu, nu...

PANDELE

Ce nu? Voi ştiți ce înseamnă o ofertă ca asta, acuma, după scandalurile astea, cu țiganii, în Italia? Şi tu vrei să te mai gândeşti!

FRANCESCA

Nu, dar nu vă faceți niciun fel de griji, că, şi dacă mă răzgândesc, vineri aveți banii.

PANDELE

Banii nu sunt pentru mine, sunt pentru agenție.

FRANCESCA

Sigur, pentru agenție.

ZÂNA

Auziți?... Acolo, în Italia, nu sunt probleme cu prostituția?

PANDELE

Ce-ai zis?

ZÂNA

Nu sunt probleme cu prostituția?

PANDELE

Nu mi-ai spus că fata vrea şi prostituție!

FRANCESCA

A nu, nu, nu…

PANDELE

Măi! Mai încet!

FRANCESCA

Nu! El întreba, dacă nu sunt... pericole acolo, unde trebuie să merg!

PANDELE

Măi, fetelor, eu nu pot să promit nimic, că nu e familia mea. Da, ce trebuie să ştiți e că, în prostituție, se bagă numai curvele. Că dacă fata e cuminte sau fetele sunt cuminte şi sunt violate o dată sau de două ori sau... mă rog, au mai fost cazuri din astea... pot să şi plece, nu? Nu le ține nimeni, nu?

Un chelner se apropie de masa lor şi începe să debaraseze masa.

MARIA

Un nectar de piersici, se poate?

ZÂNA

O apă.

CHELNER

O apă? Şi dumneavoastră?

FRANCESCA

Şi eu, o apă plată.

PANDELE

Oricum, eu am o imagine de protejat.

ZÂNA

Da?

PANDELE

Da! Şi nu mă bag în chestii de-astea. Că te frigi.

ZÂNA

Nu vă supărați că vă întreb, dar dumneavoastră cu ce vă ocupați de fapt?

PANDELE

Eu?

ZÂNA

Da.

PANDELE

Eu sunt expert UE al migrației forței de muncă pe spațiul comunitar. Dar tu cu ce te ocupi?

ZÂNA

Eu sunt critic de modă.

PANDELE

Vrei să zici critică, nu?

MARIA

Domnul Pandele e foarte respectat, mama lucrează pentru el de şase ani.

PANDELE

Da. Mama ta îşi face treaba foarte bine. Ce-i al ei e pus deoparte. Ştii că acum e la Poiană, cu nişte parteneri de-ai mei?

MARIA

Da, ştiu. *(Maria e foarte mândră.)*

PANDELE

Deci, Maria, vineri treci pe la mine şi-mi aduci banii. Ciao.

FRANCESCA

La revedere. Mulțumim.

MARIA

La revedere.

Pandele pleacă de la masă, cei trei rămân singuri.

FRANCESCA

Deci... cum a zis? Santangelo...?

MARIA

Lo... Lodinese.

ZÂNA

Lodinese.

FRANCESCA

Cum se scrie?

ZÂNA

Cum se-aude.

EXT. LIPSCANI - STRADĂ – ZI

Rezemat de o maşina, stă Freză, un tip ce pare a fi rom. Lângă el, se apropie o maşină din care iese, ulterior, Miță. Acesta se apropie de Freză.

MIȚĂ

Hai salut.

FREZĂ

Salut.

MIȚĂ

Ce faci?

FREZĂ

Te aşteptam să vii.

Din maşină, iese Codrin, se apropie de cei doi.

CODRIN

Mițane, ce faci, băi, băiatule, băi?

MIȚĂ

Salut. Salut.

CODRIN

Băi, ce dor mi-era de tine! Ia ține, mă, Freză, asta. Noi doi avem ceva de discutat. Nu?

MIȚĂ

A? Da.

CODRIN

Dă-te mai aproape, aşa, nu sta la distanță, ne vede lumea, măi, aici, aşa.

MIȚĂ

Hai, mă, că...

CODRIN

Mai încoace.

MIȚĂ

Termină, mă. Băi, Codrin.

CODRIN

Mițane, mă, m-ai lăsat cu Remulus pe cap?

MIȚĂ

Nu... nu-i adevărat, am venit să-ți zic că...

CODRIN

Ce-i spun eu lu' ăsta de...?

MIȚĂ

Că-i aduc într-o săptămână banii.

CODRIN

Care săptămână?

MIȚĂ

Într-o săptămână!

CODRIN

Care săptămână, mă? Hă?

MIȚĂ

Băi, Codrine. Hai, mă!

CODRIN

Ți-ai luat maşină? A? Şi datoriile nu le plăteşti? Tu te plimbi cu 325 şi nevasta... cu ce se plimbă, Freză?

FREZĂ

În pula mea, cu 311.

CODRIN

Auzi, cu 311. De când stăm după el?

FREZĂ

De 3 zile, băga-mi-aş pula în sufletul lui.

CODRIN

Ia zi, băi, cum facem?

MIȚĂ

Stai, mă!

CODRIN

Vino încoace, mă! Treci aicea!

FREZĂ

Stai în morții mătii.

CODRIN

... rup pizda-n tine, zdreanța dracu' de jegos. Hai, mă, sus! Așa, mișcă-te ca fetele! Stai că te iau. Băga-mi-aș pula! Ai greșit mașina? Tu-ți morții mătii! Băi, ce mă enervează ăsta pe mine la ora asta! Vezi să n-o loveşti, vezi să n-o loveşti c-avem nevoie de ea.

INT. APT. FRANCESCA – ZI

Francesca urcă scările unei clădiri vechi, din zona Lipscani. Acolo o aşteptă Ana (55). Apartamentul e unul modest, cu tavan foarte înalt.

ANA

Tu eşti?

FRANCESCA

Da, mamă.

ANA

Cum a fost? V-ați întâlnit cu domnul ăla?

FRANCESCA

Îhî.

ANA

Şi cum a fost?

FRANCESCA

Cum să fie... Până vineri, tre' să dau ăia 2.000, cum ne-a zis Maria şi... până marți, trebuie să fiu acolo.

ANA

Unde e?

FRANCESCA

E undeva lângă Milano. Se cheamă Santangelo Lodinese sau aşa ceva.

ANA

Nu pot să cred! Milano?

FRANCESCA

Mh.

ANA

Incredibil.

FRANCESCA

Da' ce-i aşa incredibil?

ANA

Iar o să zici că-s nebună.

FRANCESCA

Ce?

ANA

Păi, ţi-a ieşit şi-n numere, şi-n cărţi. Jeni a avut dreptate. Ăsta-i trenu' tău, mamă. Ajută-mă puţin. *(ridică împreună un fotoliu şi Ana scoate de sub piciorul acestuia un pantof. Apoi pune altul, proaspăt lipit, ca să stea fix până se usucă lipiciul)* Ţi i-am făcut şi p-ăia albii.

FRANCESCA

Mhm.

ANA

Să nu faci greşeala pe care am făcut-o eu acum 30 de ani. Du-te, mamă!

FRANCESCA

Stai, mamă, puţin, stai puţin, că nu-i aşa simplu. E foarte repede, am o grămadă de chestii de rezolvat.

În cealaltă cameră. Francesca se pregăteşte să îşi vopsească unghiile. Strigă:

FRANCESCA

Miță!

MIȚĂ

Da.

FRANCESCA

Miță!

MIȚĂ *(intrând)*

Da, şefa, ziceți.

FRANCESCA

Ce faci, mă, pe unde ai umblat!? *(Miță se apleacă să o sărute)* Au! Stai, stai, stai, că mă greşeşti. Băi, deci am găsit în sfârşit ceva ferm, undeva lângă Milano.

Din cealaltă cameră, se aude începutul (foarte tare) al melodiei Cleopatrei Stratan: „Ghiță”.

FRANCESCA

Mamă! Dă, dom’le, muzica aia mai încet, că ne surzeşti! *(Ana protestează, dar dă muzica mai încet)*

MIȚĂ

Ce?

FRANCESCA

Asistentă. Mă rog, medicală, la un bătrân. Casă, masă şi 900 de euro pe lună. Tre’ să plec luni.

MIȚĂ

Luni, acum?

FRANCESCA

Da.

MIȚĂ

Sunt serioşi oamenii ăştia? *(se întinde pe pat)*

FRANCESCA

Ce faci, mă, dormi?

MIȚĂ

Sunt oameni serioşi?

FRANCESCA

De unde vrei să ştiu dacă-s oameni serioşi? Nu ştiu. O să văd când ajung acolo.

MIȚĂ

Acolo, unde?

FRANCESCA

Acolo, în Papua, Miță! Tu n-asculți ce-ți zic eu aici? Lângă Milano.

MIȚĂ

Cine-a organizat chestia asta? Maria?

FRANCESCA

Ce contează cine-a organizat chestia asta? Mai bine zi-mi, ce părere ai?

MIȚĂ

Trebuie să pleci luni, acum?

FRANCESCA

Da.

MIȚĂ

Păi, eu cred că trebuie s-accepți.

FRANCESCA

Tu vorbeşti serios? Cum, mă? Mă laşi să plec aşa uşor?

MIȚĂ

Păi, da, de când vorbim despre asta?

FRANCESCA

Păi, da, da' una e să vorbim şi alta e când... Ce? Vrei să scapi de mine?

MIȚĂ

Eşti nebună?

FRANCESCA

Vii şi tu, nu?

MIȚĂ

Normal. Într-o lună de zile, sunt şi eu acolo!

FRANCESCA

Aşa mult?

MIȚĂ

Păi, trebuie să termin afacerea pe care am început-o.

FRANCESCA

Care afacere? Aia cu saltele?

MIȚĂ

Da, aia, aia.

FRANCESCA

Păi, stai, mă, n-ai zis c-o închizi până de Paşte?

MIȚĂ

Afacerea-i afacere, se mai întâmplă să se lungească, da... luna asta o închid sigur! *(Francesca se duce să se îmbrace după uşa dulapului)* Cât costă?

FRANCESCA

2.000.

Francesca îi aruncă prosopul, Miță îl pune pe pat.

MIȚĂ

Când trebuie să dai banii? Să văd dacă am timp să fac rost de ei.

FRANCESCA

Vineri, da' nu-i problemă, că am. Ia prosopul ăla de-acolo, că-i ud! *(pauză)* De ce nu răspunzi la telefon? Băi, alo! Cu tine vorbesc!

MIȚĂ

Când m-ai sunat?

FRANCESCA

Mai devreme.

MIȚĂ

Păi, poate n-aveam semnal.

FRANCESCA

Păi, şi cum... n-ai semnal în fiecare după-amiază? Sau poate că... ai nişte domnişoare care nu vor să fie deranjate.

MIȚĂ

Da...

FRANCESCA

Cum da!? Ai zis da? Băi... poate vrei să-ți sparg capu'! Zi-le să mai aştepte, că mai ai nişte restanțe şi pe-aici. *(Francesca s-a îmbrăcat şi se aşează la oglindă)* Mai ai datorii?

MIȚĂ

Nu.

FRANCESCA

Sigur?

MIȚĂ

Sigur. Sigur.

FRANCESCA

Tre' să mă duc şi la taică-miu să-i zic. Stai să vezi ce discuții o să iasă acolo...

MIȚĂ

Auzi?

FRANCESCA

A?

MIȚĂ

O trimiți şi tu, mâine, pe maică-ta pe la o vecină? Un remi ceva, un şeptic.

FRANCESCA

Da' de ce, mă rog?

MIȚĂ

Vreau să vin, să te urc puțin pe pereți!

FRANCESCA

Aoleu! Stai că mi se face rău. Mamă, mi-ai luat tu placa de întins păru'?

MIȚĂ

Hai c-am plecat!

INT. APT FRANCESCA - SEARA

Francesca stă în fotoliu, se uită la televizor, Ana completează un rebus lângă ea, pe canapea.

FRANCESCA

Lobodă?

ANA

Da. Ocupație obișnuită, din 13 litere. N-am nicio literă.

FRANCESCA

Ocupație... cum?

ANA

Obișnuită.

EXT. APT MIȚĂ – NOAPTE

Miță intră în scara blocului şi urcă scările către apartament. În bucătărie, îşi pregăteşte ceva de mâncare. Gânditor, scoate din sertar un cuțit, îl pune pe masă, după care îl pune la loc, în dulap.

EXT. METROU – ZI

Francesca îşi face drum pe scările aglomerate ale ieşirii de la metrou.

INT. – GRĂDINIȚĂ - BIROU DIRECTOARE – ZI

Fran merge pe culoarul grădiniței. Ajunge la o uşă. Bate scurt la uşă şi o deschide.

FRANCESCA

Bună ziua. Vă deranjez şi eu o secundă?

Francesca stă de vorbă cu directoarea grădiniței (50).

DIRECTOAREA

Da' Italia asta e foarte periculoasă. Am auzit că, cică, îi sechestrează pe români pe stradă şi, cică, îi operează, şi, cică, le ia organele. Şi, după aia, îi lasă să plece şi ei, cică, nici nu ştiu ce s-a întâmplat.

FRANCESCA

Doamnă, astea-s fabulații.

DIRECTOAREA

Nu, cică-i adevărat. Cică, noi avem cele mai sănătoase organe din Europa.

FRANCESCA

Doamnă, eu zic că astea sunt fabulații de când cu crima aia oribilă, în... o ştiți pe-aia cu țiganii ăia, de la Roma?

DIRECTOAREA

Mmm, eu îi cred în stare de aşa ceva. Am vecin italian în bloc. De fapt, am doi. Unu, cică, e din Milano şi unu, din Verona. Da' *vrei* să ştii ceva?

FRANCESCA

Mm?

DIRECTOAREA

Amândoi au o privire... cam ciudată. Cred că sunt în stare de aşa ceva.

FRANCESCA

Doamnă, mă puteți ajuta şi pe mine cu problema mea?

DIRECTOAREA

Fran!

FRANCESCA

Da.

DIRECTOAREA

Fii drăguță şi închide uşa aia. Te rog.

FRANCESCA

Da, sigur.

Fran se ridică şi închide uşa. Se aşează la loc.

DIRECTOAREA

Iubita, pentru tine, sigur. Îți iei un preaviz de 15 zile...

FRANCESCA

Da...

DIRECTOAREA

Şi-ți scoți un certificat medical. Da' vezi să nu afle ăştia, pe-aicea, că ai plecat deja. Da? Pentru că, pe urmă, am probleme.

FRANCESCA

Nu, nu. Numai fetele ştiu, dar să ştiți că în ele am încredere. Deci se poate?

DIRECTOAREA

Mhm.

FRANCESCA

Vă mulțumesc foarte mult şi *(scoate o bluză din plasă)* aveți aici o... mică atenție din partea mea.

DIRECTOAREA

Ei, nu se poate!

FRANCESCA

Nu, nu. Vă rog eu frumos. E din mătase naturală. Piersică, cum se poartă acuma.

Directoarea se uită la bluză.

INT. - GRĂDINIȚĂ - CULOAR - ZI

Francesca vorbeşte la telefon. În camera alăturată, se vede o femeie de servici care spală ceva în chiuvetă.

FRANCESCA
Da' când ai... Da' când ai vorbit ultima oară? Cu cine... cu el. A. Stai, că mă sună pe linia cealaltă. Alo. Zâno, ce faci? De ce faci aşa? Stai un pic.

FRANCESCA
(către femeie)
Doamna Nuți, un pic mai încet, dacă se poate!

FRANCESCA
(la telefon)
Alo, da', dacă vin la tine, mă primeşti?

INT. APT ZÂNA

Fran stă aşezată pe marginea unui pat în care Zâna, desfigurat, stă întins.

ZÂNA

Deci, nu înțeleg. Trebuie să se hotărască! Îi plac femeile sau îi plac bărbații? Eu nu pot să trăiesc în ambiguitatea asta, de căcat. Am o casă plină de gândaci.

FRANCESCA

Unde ai gândaci?

ZÂNA

Sunt gândaci peste tot.

FRANCESCA

Stai să vezi la noi... Maică-mea a trecut la spiritisme împotriva lor. Nu, da' serios! Substanțele alea nu mai au nici un efect. Pe bune!

ZÂNA

Pe deasupra, mai pleci şi tu.

FRANCESCA

Băi, să nu mai faci de-astea! Că, poate, data viitoare nu te mai scot doctorii.

ZÂNA

Ei şi?

MARIA

Stai, măi, liniştită, n-a luat o doză să se sinucidă. A luat mai mult aşa, ca să ne facă nouă o scenă.

ZÂNA

Curvo, nu mai minți!

MARIA

Mi-au zis doctorii. OK?

Zâna se scoală, se duce la dulap şi vine cu un plic.

FRANCESCA

Ce-i asta?

ZÂNA

Sunt 500 de euro. Sunt toți banii mei strânşi.

FRANCESCA

Ce să fac cu ei?

ZÂNA

O să ai nevoie de ei acolo.

FRANCESCA

A nu, nu. Te rog eu frumos. Nu pot să-i primesc. Nu!

ZÂNA

Hai, Fran! Fran, încetează, până o s-apuci tu să câştigi acolo bani...

FRANCESCA

Nu, mă, te rog, e frumos...

ZÂNA

Deci, Fran, dacă nu-i iei... Mai iau un pumn de pastile.

MARIA

Auzi, Zâno. Ți-am zis că plec şi eu la toamnă?

ZÂNA

Da' tu poți să pleci de-acuma, dragă. Lasă pepenele ăla şi...

FRANCESCA

Bine. Mersi. Da' c-o condiție. Îți iau țoale de la ei şi ți le trimit.

ZÂNA

Mie? Cumpără-ți tu, că te-mbraci ca o mamaie.

FRANCESCA

Cum, adică? Da' ce-are rochița asta? Ce, măh, nu-i drăguță?

MARIA

Ba da, ba da. E foarte frumoasă. Arăți exact ca sora lu' Scufița Roşie!

FRANCESCA

Hai, mă! Ce-aveți cu mine?

ZÂNA

Asta ai furat-o din dulap de la maică-ta?

FRANCESCA

Băi, frumoaso! Ți-a căşunat pe mine?

ZÂNA

Ai noroc că te scoți cu fața!

FRANCESCA

Auzi, da'... ai înviat? Că, 3 minute mai devreme, erai bolnav.

ZÂNA

Da, sunt bolnav. Da, chiar mi-e foarte rău.

MARIA

Băi, am glumit.

FRANCESCA

Eu, nu.

ZÂNA

Nici eu.

FRANCESCA

Mai e pepene de ăla?

MARIA

Da. Du-te şi ia-ți de la bucătărie.

FRANCESCA

Vrei ceva?

ZÂNA

Nu.

MARIA *(către Zâna)*

Pe bune acuma, chiar vreau să plec la toamnă.

ZÂNA

Mergi sănătoasă.

MARIA

În excursie.

EXT. PRIMĂRIE – ZI

Miță traversează în fugă strada şi intră în Primărie.

INT. PRIMĂRIE – ZI

Miță bate la uşa unui birou. În holul primăriei, este o agitație moderată.

MIȚĂ

Săru-mâna, cu Mihai Truica? Următoarea, pe stânga... Mulțumesc.

Miță intră în următorul birou, cel al lui Mihai (35).

MIHAI

Da.

MIȚĂ

Hai salut, Mihai.

MIHAI

Stai pe hol, că vin acuma.

MIȚĂ

Vii acuma?

Miță aşteaptă pe hol.

MIȚĂ

Salut!

MIHAI

Ce căcat cauți, mă, aicea? Nu ți-am spus să nu umbli după mine la servici?

MIȚĂ

Mihai, ce se întâmplă?

MIHAI

Ce se-ntâmplă, ce se-ntâmplă? Totu-i în regulă. Tre' să iasă actele de punere în posesie şi, gata, om te-am făcut!

MIȚĂ

Unde pula mea trebuie să iasă, mă? Că mie-mi miroase a țeapă aici!

MIHAI

Bă, vorbeşte, mă, mai încet, mă! Vorbeşte mai încet! Ce dracu'. Ai înnebunit? Ce-ai?

MIȚĂ

Cum adică ce-am, mă?

MIHAI

Păi, ce-ai?

MIȚĂ

Tu eşti prost?

MIHAI

De ce?

MIȚĂ

Păi, m-aleargă ăia cu banii, în pula mea! Dacă mi se întâmplă ceva, să-mi bag pula, dacă nu sărim cu toţii în aer. Presa, televiziune, tot, mă, tot!

Un domn iese din biroul lui Mihai.

DOMN PRIMĂRIE

Domnul Mihai!

MIHAI

Ce vrei, mă? Stai, mă, că vin imediat!

MIHAI

(către Miță)

Bă, termină cu tâmpeniile astea, mă! Trebuie să te calmezi! Deci totul este... treaba e ca şi făcută. Gata! A ieşit hotărârea de consiliu. Tot. A fost mai complicat. Ştii că actele sunt naşpa! Am făcut tot. Certificat de naştere... Certificat de deces... Certificat de proprietate. Arată ca la mama lui. Eşti moştenitorul Regelui Carol. Mânca-mi-ai pula. Nici nu ştii când s-a născut. Sau cum arată. Sau... Stai aşa...

Mihai se întoarce către o doamnă ce stătea în uşa biroului său.

MIHAI
(către Doamnă)

Doamnă! Ce s-a întâmplat?

DOAMNA

Bună ziua.

MIHAI

Da.

DOAMNA

Am şi eu o cerere de retrocedare şi vreau să o bag pe legea 10.

MIHAI

Păi, da, dar s-a cam prescris. E cam târziu.

DOAMNA

Da, da, acum am aflat şi eu că moştenesc ceva.

MIHAI

Şi unde e proprietatea?

DOAMNA

În centru, în sectorul 3.

MIHAI

Eu mă ocup!

DOAMNA

A, da? Da?

MIHAI

Haideți la mine, aici.

DOAMNA

A, mulțumesc, mulțumesc foarte mult...

MIHAI

Şi vă rezolv eu. Da, vin eu imediat. Într-un minut, acuma, într-o clipă. Stați pe scaun, acolo. Acolo!

Doamna pleacă, Miță a urmărit discuția.

MIHAI

(către Miță)

Ia zi, măi, o mai arzi pe asta, pe pedagoagă?

MIȚĂ

Termină, mă, în pula mea. Crezi că-mi mai arde mie, acum, de vrăjeala ta, mă?

MIHAI

Ce-ai, mă?

MIȚĂ

Nu rezist, mă! Ăia, de mi-au dat banii, îmi bagă dobândă la dobândă. Şi-acuma vor să mă fută şi-n cur.

MIHAI

E, te-ai scos! Du-te-n pula mea de-aici. Hai, frate, o săptămână! Hai, mă, o săptămână că m-aşteaptă asta! Mai trage şi tu un pic de timp, şi gata.

Domnul de mai devreme iese din birou şi pleacă.

MIHAI

Unde pleacă ăsta, mă? *(către Miţă)* Hai...

MIŢĂ

Le scoateţi pe bandă rulantă, mânca-mi-ai pula, a?

MIHAI

Tre' să trăim şi noi! Hai, frate, lasă-mă, că m-aşteaptă asta!

EXT. INTRAREA ÎN CLĂDIREA LOCUINŢEI – NIGHT

Francesca se aproprie de intrarea în gangul ce duce la apartamentul ei din Lipscani. În faţa clădirii, două persoane stau sprijinite de o maşină. Numai cu mare atenţie, descoperim că cele două persoane sunt Freză şi Codrin, care îl ameninţau pe Miţă. Francesca intră în clădire, fără să remarce prezenţa celor doi.

ANA *(către Remulus care stă pe canapea)*

Să mă lăsaţi să vă pun pernuţa asta la spate, că... arcurile astea ale noastre... mobila cam veche... O cafeluţă? Vă fac?

REMULUS

Da!

ANA

Da? Mai dulce? Mai amară?

REMULUS

Mai dulce.

ANA

Cu zahăr sau cu zaharină?

REMULUS

Cu zahăr.

ANA

Eu folosesc zaharină, că spun unii c-ar fi mai sănătoasă... Şi-o ţigară?

REMULUS

Nu mulţumesc. Nu fumez. Cum vă spune soţu'? Ani? Ana?

ANA

Ana...

REMULUS

Ana... vă stă bine cu Ana.

ANA

Îl cunoaşteţi de mult pe Miţă?

REMULUS

Da... Suntem prieteni buni.

ANA

Da, da.. Foarte bun băiat.

REMULUS

Da. E un băiat nemaipomenit.

ANA

Mă duc să vă fac cafeluța. Cred c-a venit şi fata. Francesca?

FRANCESCA

Da, mamă.

ANA

Bună, iubita, a venit domnul Remulus până la noi.

FRANCESCA

Cine e domnul Remulus?

ANA

E prietenul lui Miță. Zice c-a venit, că are întâlnire cu el.

Francesca îşi lasă geanta şi câteva pungi cu care a intrat.

FRANCESCA

Vezi că ți-am luat alea de la scurtat.

ANA

Mulțumesc, iubita.

FRANCESCA

Bună seara!

ANA

Domnu' Remulus.

Remulus o salută, stând jos pe fotoliu.

FRANCESCA

Eu sunt Francesca, prietena lui Miță!

REMULUS

Și eu sunt un prieten de-a lui. Îmi pare bine să te cunosc!

FRANCESCA

Și mie. Pot să vă ajut eu cu ceva? Că Miță, nu cred că vine până pe la 10-11.

REMULUS

Nu, nu. Nimic important. Credeam că-l găsesc aici.

FRANCESCA

Vă servesc cu ceva?

REMULUS

Doamna Ana mi-a oferit o cafea.

FRANCESCA

Da, sigur. Mama!

ANA

Da, mamă, o aduc imediat!

FRANCESCA

Mă scuzați un minut.

REMULUS

Bine.

Francesca iese din cameră.

FRANCESCA

Mamă, du tu cafeaua. *(în şoaptă)* Da' ce vrea ăsta?

ANA

(în şoaptă)

N-am apucat foarte mult să vorbesc cu el, dar întreabă-l tu şi vezi ce spune. Lasă, că vorbim noi după aceea. Da?

Ana îi serveşte cafea lui Romulus.

ANA

Cafeluța dumneavoastră!

REMULUS

Mulțumesc!

ANA

Vă rog s-o serviți. Şi dumneavoastră aveți un nume foarte... istoric. *(către Francesca)* Iubita?

FRANCESCA

Da, mamă.

ANA

Eu mă duc 10 minute până jos, să-mi cumpăr nişte țigări până nu se-nchide.

Ana pleacă. Francesca se aşează pe cotierul de la fotoliu şi încearcă să formeze un număr.

FRANCESCA

Să-i spun lui Miță c-ați venit.

REMULUS

Nu cred că merge telefonul lui, că şi eu am încercat.

FRANCESCA

Da. Ştiu. Şi pe mine mă enervează, că, de la un timp, îl ține mereu închis.

REMULUS

Omu' are treabă multă. Nu vrea să fie deranjat.

FRANCESCA

Da.

Fran încearcă să sune de mai multe ori. În timp ce formează, se uită într-un colț al tavanului. Remulus se uită la bibelouri şi la tablouri.

REMULUS

V-ați aranjat frumos aici. Astea sunt originale?

FRANCESCA

Care?

REMULUS

Uite, astea.

FRANCESCA

A. Nici nu ştiu. Nu, nu răspunde.

Se aude o sonerie.

REMULUS

O fi el?

FRANCESCA

Nu, e soneria de la vecini.

REMULUS

De când sunteţi împreună?

FRANCESCA

De mult.

REMULUS

Când eram mai tânăr, am avut o iubită care semăna leit cu tine.

FRANCESCA

Foarte frumos.

REMULUS

Şi ne iubeam peste tot.

FRANCESCA

A, da?

REMULUS

Adică, în toate locurile! Eu sunt mai sălbatic, aşa.

FRANCESCA *(agasată)*

Păi, să-i transmit ceva lui Miță?

REMULUS

Lasă-l pe Miță, mie îmi place sexul mai animal, aşa.

FRANCESCA

Păi, să-i transmit lui Miță!

REMULUS

Nu-i nevoie, adică, dacă vrei, poți să-i transmiți şi lui.

FRANCESCA *(se ridică)*

Am înțeles, deci ce să-i transmit?

REMULUS

Păi, ce facem? Mergem?

FRANCESCA

Da. Vă conduc.

REMULUS

Şi cafeaua?

FRANCESCA

A! Vă rog, mă scuzați!

REMULUS *(se ridică)*

Lasă, mă, c-o să mai...

FRANCESCA

Nu, nu! Vă rog!

REMULUS

Lasă, mă, c-o să mai trec eu pe-aici. *(în trecere remarcă o păpuşă pe tocul uşii)* Pe ăsta cum îl cheamă? Miță?

FRANCESCA

Nu. Marco.

REMULUS

Îmi plac leoaicele frumoase ca tine.

FRANCESCA

La revedere.

REMULUS

Hai, pa.

Remulus pleacă. Francesca încearcă din nou să îl prindă pe Miţă la telefon.

Mai târziu, Fran e în halat, suită pe scaun, ştergând praful.

FRANCESCA

Şi o cârpă!

ANA

Ştii ceva?

FRANCESCA

Mm?

ANA

Nici eu nu mai vreau să mai aud de Marco.

FRANCESCA

Stai. Mamă, cred c-au trecut o sută de ani de când l-ai văzut ultima oară. Omu' ăsta nici nu cred că mai există.

ANA

Există!

FRANCESCA

Hai, lasă-mă, da' de unde ştii?

ANA

De la Jeni!

FRANCESCA

Mamă, Jeni asta, cred, ţi-a nenorocit viaţa. Pe bune.

ANA

Nu e adevărat.

FRANCESCA

Să nu scuturi aia!

ANA

Eu nu cred chiar tot ce spune ea!

FRANCESCA

Dă-mi cârpa. Cârpa! Hai, şefa, că vine Miță şi vrea o noapte romantică!

ANA

Iubita, m-am gândit că, dacă te hotărăşti să pleci, să fim pregătite!

FRANCESCA

Cu ce?

ANA

Am scos toți banii.

FRANCESCA

Mama, păi ce...

ANA

Iubita, mâine ar fi pe fugă! Numără-i. Sunt 2.600. Da-ți mai trimit.

FRANCESCA

Lasă. Nu-mi mai trimiți nimic. O să am tot ce-mi trebuie când ajung acolo. Dacă plec!

ANA

Bine.

FRANCESCA

Hai, gagico. Hai, că te aşteaptă Jeni. Hai. Pa.

ANA

Pa, iubita.

INT. APT – SEARA

Francesca mănâncă ceva, într-un capot de casă, aşezată la masă. Se aude soneria de la uşă. Fran se duce să deschidă. Miţă intră în casă.

MIŢĂ

Ce faci, păpuşă?

FRANCESCA

Bine.

MIŢĂ

Vezi c-aseară am studiat Caligula!

FRANCESCA *(se întoarce la masă)*

E, vezi? Asta nu e în regulă cu tine. În loc să încerci şi tu ceva simplu şi corect, te bagi în lucruri de astea complicate... şi-ţi prinzi urechile.

Miţă se apropie neobservat de Francesca şi o sperie.

FRANCESCA

M-ai speriat!

MIŢĂ

Da? Ia vino să te sperii eu puţin! Ia vino să te sperii eu, aici! *(o trage în camera alăturată şi o trânteşte pe pat)*

FRANCESCA

Au!

MIȚĂ

Da? Îmi prind urechile?

FRANCESCA

Stai puțin!

MIȚĂ

Să stau puțin. A?

FRANCESCA

Stai puțin.

MIȚĂ

Hai, c-o să vezi tu cum stau eu puțin..

FRANCESCA

Nu mai vreau să fiu rățușcă...

MIȚĂ

Ei, da! De ce?

FRANCESCA

Mi se par cam proaste rațele...

MIȚĂ

Ți se par proaste rațele!? Păi, şi pân-acum, nu-ți părea că-s proaste.

FRANCESCA

Vreau să fiu pisicuță...

MIȚĂ

Păi, şi dacă eu nu vreau să fiu motan?

FRANCESCA

Tu rămâi rățoi.

MIȚĂ

Da?

FRANCESCA

Da.

MIȚĂ

Şi unde ai văzut tu ca un rățoi să ardă o mâță?

FRANCESCA

Hai, mă! Vezi cum eşti?

MIȚĂ

Cum sunt?

FRANCESCA

Vorbeşti urât. Dai totul în derizoriu.

MIȚĂ

Da?

FRANCESCA

Da.

MIȚĂ

Deci vrei motan. Nu? Vrei motan. Nu? Hai că vezi tu motan acuma. Hai că vezi tu acuma un motan.

FRANCESCA

Da?

MIȚĂ

Da.

FRANCESCA

Nu pune chiloții pe jos! Dă-mi-i. I-ai de pe jos, de-acolo!

MIȚĂ

Deci vrei motan. Nu?

FRANCESCA

Vezi că, dacă motanu' nu face treabă bună, mai sunt nişte prieteni de-ai lui interesați.

MIȚĂ

Da?

FRANCESCA

Da

MIȚĂ

Cine?

FRANCESCA

Ăla, Remus, cum îl cheamă. Prietenul tău...

MIȚĂ

Cine? De unde îl ştii tu pe Remulus?

FRANCESCA

Păi, a fost aici, mai devreme.

MIȚĂ *(oprindu-se)*

Ce-a zis?

FRANCESCA

Nimic... A zis că... te caută, vrea să vorbească cu tine. Şi că mai trece. Da' cred că-i cam place de mine, că se uita aşa, cam lung.

MIȚĂ

Atât?

FRANCESCA

Ce altceva? A zis că a încercat şi el să te sune, da'... normal, nu te-a prins nici el.

MIȚĂ

Cum adică, nici el?

FRANCESCA

Păi, nici el, că nici eu nu dau de tine. Îl ții mereu închis.

MIȚĂ

Da. Şi altceva?

FRANCESCA

Altceva, nimic. Da-i cam țigan, Remulus ăsta. Sunteți prieteni buni?

MIȚĂ

Aşa şi-aşa.

FRANCESCA

Mă rog, ciudați prieteni mai ai şi tu...

MIȚĂ

Deci, nu mi-e prieten... e un cunoscut. Fran, te rog să nu mai vorbeşti cu el.

FRANCESCA

Bine, gelosule.

MIȚĂ

Era singur?

FRANCESCA

Cred că da.

MIȚĂ

Cum adică, cred că da?

FRANCESCA

Păi, nu ştiu, eu l-am găsit cu mama, la o cafea.

MIȚĂ

Deci, era singur.

FRANCESCA

Da. Da’ ce-i cu interogatoriul ăsta?

MIȚĂ

Păi, uite, sunt gelos. N-am voie?

FRANCESCA

Ei, lasă, vino-ncoace, gelosule. Of, e gelos el.

MIȚĂ

Stai puțin, Fran! Stai, că mă duc până la baie.

Miță se duce la baie şi formează un număr. Nu răspunde nimeni. Brusc se arde becul şi rămâne în întuneric. Revine în cameră, îşi ia tricoul şi se duce în sufragerie.

FRANCESCA *(din pat)*

Unde te duci?

MIȚĂ

Aici.

FRANCESCA *(ieşind din cameră)*

Ce e?

MIȚĂ

Ce?

FRANCESCA

E ceva cu mine?

MIȚĂ

Da.

FRANCESCA

Ce?

MIȚĂ

Chestia asta, cu ăştia care tot vin pe la tine.

FRANCESCA

Cum?

MIȚĂ

Da. M-ai auzit bine.

FRANCESCA

Băi, tu glumeşti?

MIȚĂ

Nu, nu!

FRANCESCA

Tu crezi că eu sunt proastă?... adică, de ce nu-mi spui? De ce să trecem prin momente de-astea, penibile?

MIȚĂ

Ce?

FRANCESCA

Spune-mi că nu mai vrei, că te-ai săturat de mine... Băi, da' e ceva? Am ceva? De ce nu vorbeşti? Tu ştii ce nasol e pentru o femeie? Tu te-ai gândit, cum m-am simţit eu când m-ai lăsat acolo? Stai şi te uiţi la mine! Nu mai m-ai scos la o terasă de nu mai ţin minte când. Uite, că ţin minte: de pe 18 aprilie! Când, de fapt, nici nu m-ai scos tu, că te-am scos eu, că era ziua lu' mama.

MIŢĂ

Te rog eu, las-o mai moale. Da? Am avut probleme.

FRANCESCA

Da, tu ai tot timpu' probleme.

MIŢĂ

Acum am unele mai mari!

FRANCESCA

Cât de mari?

MIŢĂ

Foarte mari.

FRANCESCA

Pot să ştiu şi eu care-s problemele astea, foarte mari? Ce e, mă? Vorbeşte! Ce e? Miţă, ce e? Ce s-a întâmplat?

MIŢĂ

Încearcă unii să mă ia de fraier.

FRANCESCA

Cine? Cine, Miţă? Ăia cu banii?

MIȚĂ

Şi ăia.

FRANCESCA

Şi mai cine?

MIȚĂ

Unii de la primărie.

FRANCESCA

Cât ai nevoie?

MIȚĂ

Da’ nu despre asta e vorba.

FRANCESCA

Da’ despre ce? Spune, mă, de ce nu vorbeşti. Poate pot să te-ajut cu ceva.

MIȚĂ

Nu ai cu ce.

FRANCESCA

Am, uite, am 2.600 pentru Italia, mai pot să fac rost, dacă trebuie, de la taică-miu, de la naşă-miu...

MIȚĂ

Ar fi culmea.

FRANCESCA

De ce?

MIȚĂ

Da’ tu nu-nțelegi?

FRANCESCA

Ce? Ce să-nțeleg? Băi, îmi bag picioarele, eu nu mai plec!

MIȚĂ

Cum, adică, nu mai pleci? Crezi că, dacă rămâi, se rezolvă ceva?

FRANCESCA

Da’ ce să se rezolve, Miță? Ce? Ce? Unde... Despre ce vorbim aici? Ce-i, mă, că-nebunesc? Ce ai? Ai omorât pe cineva? Tre’ să ştiu şi eu ce se-ntâmplă! Tu nu-ți dai seama? Dacă suntem un cuplu, tre’ să ştiu şi eu! Zi, mă! Ai de gând să vorbeşti?

MIȚĂ

Am luat nişte bani împrumut. Şi-am cumpărat drepturile litigioase la un teren în Bucureşti.

FRANCESCA

Ce-ai cumpărat?

MIȚĂ

Drepturi litigioase. Şi-am mai luat nişte bani împrumut, ca să dau spăgile la primărie.

FRANCESCA

Alți bani?

MIȚĂ

Alți bani! Să mă pună în posesie mai repede. Că am un belgian care cumpără terenu’ imediat după ce ies actele. Doar că... treaba s-a lungit şi ăştia, de unde-am luat eu banii, nu mai vor s-aştepte.

FRANCESCA

Câți bani ai luat, Miță?

MIȚĂ

Mulți.

FRANCESCA

Câți, Miță? Câți? Câți?

MIȚĂ

Nu ştiu, 6.000, 6.000 şi ceva...

FRANCESCA

Câți, mă! 6.000 sau 6.000 şi ceva? Câți?

Francesca începe să plângă.

MIȚĂ

6.000. Fran, te rog eu... Dacă plângi, nu se rezolvă nimic.

FRANCESCA

În ce căcat te-ai băgat, mă? În ce căcat te-ai băgat? Unde vrei tu s-ajungi? Şi de ce-ai plecat de la Inter? Asta să-mi spui tu mie! De ce?

MIȚĂ

Credeam că sunt oameni serioşi şi fac şi eu o afacere.

FRANCESCA

Asta-i afacere? Mă, asta-i afacere? *(plânge lung)* Da', dacă le zici că le dai ceva să te mai aştepte?

MIȚĂ

De unde?

FRANCESCA

De la mine.

MIȚĂ

Nici nu vreau s-aud!

FRANCESCA

Mă duc la naş-miu şi cer 1.000 împrumut.

MIȚĂ

Nu vreau să aud de naşu' tău!

FRANCESCA

Băi, nici mie nu-mi place de el, da' acuma avem loc de fițe? O să-i iau eu împrumut şi, când ți se rezolvă ție chestia asta, îi dăm înapoi.

MIȚĂ

Vezi că a ars becu-n baie.

FRANCESCA

Dă-l în pizda măsii de bec!

MIȚĂ

Îi spui că eu îi dau înapoi! Nu, tu!

FRANCESCA

Nu pot să-i spun aşa, mă, că nu mi-ar mai da.

MIȚĂ

Bine, dar promiți că nu intri în banii de plecare?

FRANCESCA

Da’ ce, tu crezi că eu mai pot să plec, dacă te ştiu aşa încurcat?

MIȚĂ

Dacă rezolv tot, promiți că pleci?

FRANCESCA

Da’ de ce, Miță? Mi-ai mai pregătit şi alte surprize?

MIȚĂ

Asta nu-i o surpriză.

FRANCESCA

Da’ ce e?

MIȚĂ

E o situație.

FRANCESCA

Mă duc să mă culc.

Fran pleacă în dormitor, Miță rămâne, preț de câteva clipe, gânditor pe canapea. Suspinele lui Fran se aud din dormitor.

EXT. LIPSCANI - STRADĂ - ZI

Fran traversează un drum în lucru.

INT. - BIROUL NAŞULUI

Francesca urcă la biroul naşului. Adelina, secretara, o întâmpină.

ADELINA

Eşti ok?

FRANCESCA

Mhm.

ADELINA

Hai.

Adelina o conduce pe Fran. La birou stă naşul (55).

FRANCESCA

Bună ziua.

NAŞUL

Ce surpriză!

Fran se apropie de el, se apleacă şi îl sărută pe obraz.

NAŞUL

Ce faci, păpuşă mică şi scumpă?

FRANCESCA

Uite, bine.

NAŞUL *(cu un telefon mobil în mână)*

Băi, ce mă chinui cu nişte numere de telefoane, să le bag aicea, şi nu reuşesc. Ia zi. Ce mai zici? Ce face Ana? Nu i-am văzut pe-ai tăi de-un car de ani.

FRANCESCA

Bine, bine, bine. Sunt toți bine. Plec de tot, în Italia. Adică, aşa, pentru un timp.

NAŞUL

Care va să zică, până la urmă, tot pleci?

FRANCESCA

Da...

NAŞUL

Băi, eu am crezut tot timpul că ăsta e un vis de-a lu' maică-ta, aşa... gen *Marile Speranțe*, mai de Slobozia el, da...

FRANCESCA

Nu gata, gata. Plec luni.

NAŞUL

Şi ce-o să faci acolo?

FRANCESCA

Mă duc învățătoare la o şcoala cu copii de emigranți. O treabă de-asta, europeană.

NAŞUL

I-auzi, dom'le, bravo!

FRANCESCA

Da. Câştig şi bine, 2.500 pe lună.

NAŞUL

Aşa mult?

FRANCESCA

Da, e treabă serioasă.

NAŞUL

Ştiam eu c-o să reuşeşti. De mică... ştiam că finuța mea o să devină ce-o să vrea ea. Bun, şi eu? Cu ce te pot ajuta?

FRANCESCA

Aş avea şi eu nevoie de un împrumut de 1.000 pentru 2 luni, ca să m-aranjez şi eu când ajung acolo. Şi, în 2 luni, îți dau tot înapoi.

NAŞUL

1.000?

FRANCESCA

Da.

NAŞUL

Băi, da' tu chiar câştigi banii ăştia, acolo?

FRANCESCA

Da, da, da. 2.500. Da, dacă vrei, pot să-ți las şi televizorul, şi casetofonul de aici, în garanție!

NAŞUL

Ei asta e... da' cum, eu n-am încredere în tine? Da' ce, e prima oară când îți împrumut bani?

NAŞUL *(la telefon)*

Să vină Cristina până la mine! Repede! *(către Francesca)* Dacă-ar fi toți ca tine, Franci... şmecherul ăla de taică-tu... de 2 ani are să-mi dea banii şi... nu mai răspunde nici la telefoane. Uite, maică-ta, o doamnă... când am început aici, m-a ajutat şi ea, cu ce-a putut, dar m-a ajutat!

FRANCESCA

Da, voi ați avut tot timpul, aşa, o relație mai specială.

NAŞUL

Cu cine? Cu Ion?

FRANCESCA

Cu Ana. Cu mama.

NAŞUL

Ei, eram şi mai tineri. Ale tinereții valuri. Auzi? Ştii c-acuma simt că pot mai mult decât în tinerețe?

FRANCESCA

Păi, da, sunteți tânăr!

NAŞUL

Şi nu cu pastile de alea, albastre. Nu, nu... că am citit undeva că au făcut ăştia o descoperire, cică, dacă iei 3, nu, mai mult de 3 pe săptămână, te lasă... pitpalacul. *(arată spre inimă)*

FRANCESCA

A... Păi, înseamnă că sunt periculoase...

NAŞUL

Nu. Că şmecheria, ştii care e? După ce termini treaba, să bei nişte ceaiuri concentrate de verbină şi să pui şi 10-15 picături de tinctură de codița şoricelului. Pentru că astea calmează treaba şi atunci...

FRANCESCA

Da, da.

NAŞUL

Bine, da' ce-ți spun eu ție astea, că tu eşti tânără. Tu ai timp să... Şi nu eşti nici bărbat. Nu?

În birou intră Cristina (40).

NAŞUL

Cristina...

CRISTINA

Da, şefu'!

NAŞUL

O ştii pe Franci, pe finuța mea. Da?

CRISTINA

Da.

Fran se ridică şi dă mâna cu Cristina.

CRISTINA

Ne-am cunoscut când am făcut contractul ăla, pentru biserica aia.

FRANCESCA

Da, pentru schitu' lui văr-miu.

NAŞUL

Stai jos, stai jos! E, acuma nu-i mai dăm pentru biserica, acuma îi dăm pentru ea. Că, uite, ce fată mare şi frumoasă s-a făcut.

CRISTINA

Ei, era frumoasă şi-nainte. Ce sumă?

NAŞUL

1.000. Pentru 2 luni.

CRISTINA

Dobândă?

NAŞUL

Ei, pui şi tu una decentă, aşa, un 5 la sută, că doar vrem s-o ajutăm. Nu?

CRISTINA

Să văd dacă mai pot să-i ridic azi sau poate s-aştepte până mâine?

FRANCESCA

Luni plec... dacă se poate azi...

NAŞUL

Azi! Azi, azi, Cristina, azi.

CRISTINA

Da, şefu'.

NAŞUL

Hai c-o trimit la tine, după ce termin eu cu ea de vorbit. Da?

CRISTINA

Când termini, te-aştept la mine.

Naşul se ridică şi o conduce pe Cristina afară, închide uşa după ea şi o încuie. Trece pe lângă Francesca şi o trage de mână după el.

NAŞUL

Hai să facem şi noi treaba aia, că dacă pleci acuma...

FRANCESCA

Tre' s-ajung la grădiniță, că se-nchide acuma, la 5, şi nu mi-am scos încă actele.

NAŞUL

Franci, durează câteva minute.

FRANCESCA

Plec luni de dimineață.

NAŞUL

Chiar vrei să mă superi?

FRANCESCA

Da, da, plec luni de dimineață şi nu mi-am scos hârtiile.

NAŞUL

Spune-mi... vrei să mă superi?

FRANCESCA

Bine.

NAŞUL

Hai.

FRANCESCA

Stai, stai stai... Stai aşa, dă-te tu aşa...

Îşi ridică fusta foarte puţin, cât să poată să se aşeze în braţele naşului.

FRANCESCA

Dă-ţi voie doar un pic, să explic. Sunt pisoiul cel mai mic. Cel cu pata pe buric.

NAŞUL

Pe botic...

FRANCESCA

Pe botic. Şi, de dis de dimineaţă, toată lumea mă înhaţă. Ce, sunt leu?...

Cineva de afară, încearcă uşa.

NAŞUL

Ce, sunt leu? Ce, sunt eu?

FRANCESCA *(continuă, uitându-se direct la naş)*

Ce, sunt leu? Ce, sunt eu fiară? Dac-am vrut să scot la soare peştişorul auriu. Mai mult mort de supărare, decât viu. Gata.

NAŞUL

Mai stai.

Fran mai rămâne pe loc, după care, se ridică din braţele naşului şi se aşează pe scaun, în faţa biroului său.

INT. BIROU CRISTINA

Fran completează un document. Cristina se uită la ea.

CRISTINA

Dacă se poate, dobânda aş dori s-o plăteşti lunar. Da?

FRANCESCA

Cum, adică?

CRISTINA

Adică, să nu dai totul la sfârşit.

FRANCESCA

A... Da, da.

CRISTINA

O să te rog să nu întârzii cu plata, că asta îl înnebuneşte cel mai tare pe şefu'. Lu' taică-tu vrea să-i facă plângere la poliţie. Bine, da' la el s-au strâns mulţi bani. Şi n-a mai plătit nimic de vreo 2 ani.

FRANCESCA

Aţi scos cumva banii? Pot să păstrez şi eu o copie?

CRISTINA

Nu... N-am scos banii, da-i scot acum! Copie... lasă-le amândouă aici, la mine. Dacă ai vreo problemă, sunt aici. Aştepţi aici sau la şefu'?

FRANCESCA

Pot să aştept jos?

CRISTINA

Ei, nu, că nu-mi place să dau banii aşa pe stradă, ca la... mă-nţelegi!

FRANCESCA

Da... aştept.

Fran aşteaptă singură în birou. Scoate telefonul din geantă şi sună.

FRANCESCA

Alo, ce faci? Pe unde eşti? Bine, uite, am luat banii ăia. Ne vedem să ţi-i dau? Mhm. Şi ai vorbit cu ăia? Şi, se poate? Bine, hai... aşa... într-un sfert de oră, la Cinema Studio. Bine, bine, pa.

INT. AUTOBUZ – ZI

Francesca merge cu autobuzul aglomerat.

INT. BAR – NOAPTE

Fran, Maria, Zâna, Anca, Mariana şi Miţă stau la masă. Pe masă, sunt nişte sticle de bere. Anca le face prietenilor poze. Totul se petrece mai mult prin semne sau strigând foarte tare. În bar, muzica e destul de tare.

FRANCESCA
Hai, Anca... Hai, fă odată poza aia... Stai să văd şi eu.

INT. CLĂDIRE APT FRANCESCA – DIMINEAŢA

Francesca este aşezată la oglinda din dormitor, în halat, cu bigudiurile în păr. Apare Ana, cu un fixativ de păr în mână. Îl lasă pe masă şi începe să scoată bigudiurile din părul Francescăi.

ANA
Cu treningul ăsta rămâi îmbrăcată când ajungi acolo?

FRANCESCA
Nu, mă schimb în autogară, la Milano.

ANA
Crezi că ai unde?

FRANCESCA
E, normal. Păi ce, mamă, tu crezi că acolo-i ca aici? Acolo-i civilizaţie, îţi dai seama.

Miță intră în cameră.

MIȚĂ *(arată spre bagaje)*

Astea-s gata?

FRANCESCA

Toate-s gata!

ANA

Şi ce-ți pui?

MIȚĂ *(arată spre alte bagaje)*

Şi alea?

FRANCESCA

Nu, alea nu le iau. Mă gândeam să îmi pun bluzița aia, de pânză topită. Şi mă gândeam şi la fusta aia, albă, mamă, cu... cu pliu în față. Nu?

ANA

Mhm. Şi cu coafiura asta... Îl dai gata pe moş!

FRANCESCA

E, nu! Că mă duc la o adresă întâi, unde stau copiii lui, cred că... sau... nişte rude. N-am înțeles exact.

FRANCESCA

Mamă, dacă sunt probleme cu proprietarii, mă suni imediat! Da?

ANA

Da, mamă.

Miță iese pe ușă, cu bagajele, urmat de Fran şi Ana.

FRANCESCA

Mamă, să vezi ce-o să trag eu de genţile astea!

ANA

Miță, poate mai treci şi tu pe-aici, să-mi aduc şi eu aminte de fata mea!

MIȚĂ

Da, Doamnă! Sigur, cum să nu!

Ana o strânge pe Fran în braţe şi îi şopteşte la ureche.

ANA

Te ador! Să ții tot timpul iconița la tine, că-i sfințită la Tismana!

FRANCESCA

Da, mamă, da! Să fii cuminte, da?

Fran şi Miță coboară scările. Ana se uită după ei.

FRANCESCA *(coborând scările)*

Te sun când ajung. Da? Hai, pa!

MIȚĂ

Hai, Fran!

FRANCESCA

Hai, mamă, treci în casă! Hai, că te fură cineva!

EXT. MAŞINĂ – DIMINEAȚĂ

Fran şi Miță sunt în maşină. Între cei doi, e linişte. La radio, se aude muzică, dar încet. Nu prea se înțelege.

MIȚĂ

Mai bine luam avionul. Există rutele astea, *low cost*.

FRANCESCA

Am încercat, da... Costă la fel. Şi nu te lasă cu bagaje multe.

EXT. AUTOGARĂ – DIMINEAȚĂ - PLOUĂ

Miță cară două genți mari, iar Fran una singură. Cei doi pătrund în autogară. Autogara e pe platforma betonată a unui spațiu cu foarte multe garaje imense. Pereții sunt de culoare gri-gălbui-murdar. Clădirile sunt în stilul rusesc, anii '50 (TBN). Fran şi Miță ajung în zona autocarelor. Sunt 3 la număr, aliniate. În parbriz, putem citi pe nişte plăcuțe albe, scris cu negru: Catania, Milano, Palermo, Napoli, Madrid. La marginea unui grup de oameni, lângă autocarul cu Milano.

MIȚĂ

Pentru Milano?

ŞOFER

Stai un pic... Cine?

MIȚĂ

Ionescu Francesca.

ŞOFER

Francesca? Da... poftiți.

MIȚĂ

Unde pun bagajele?

ȘOFER

Bagajele le puneți în spate. Da, şefu'. 20. Da. Plecăm cu ăla? Gata, şefu, s-a făcut. Schimbăm autocarul. Ne mutăm în celălalt, suntem prea puțini.

MIȚĂ

Păi, da' nu pleacă la Milano?

ȘOFER

Ba da, la Milano pleacă, numai că schimbăm autocarul.

MIȚĂ

Fran, schimbăm autocarul.

MIȚĂ

Asta-i sigur. Nu?

ȘOFER

Da, da, da. Sigur, ăsta pleacă sigur. Mai sunt locuri şi-n spate.

Autocarul pleacă. Urmărim autocarul cum pleacă.

INT. AUTOCAR – ZI

Autocarul este unul destul de vechi şi obosit. Francesca stă pe locul dinspre coridor. Pe scaunul de la fereastră stă doamna Elena, o femeie(60) îmbrăcată modest.

EXT. GARAJ - ZI

În faţa unui garaj de reparaţii maşini, Miţă stă de vorbă cu un mecanic auto. În faţa garajului, apar şi Remulus împreună cu Freză, Codrin şi Fane (35).

REMULUS

Ce mai face domnu' Miţă?

MIŢĂ

Remulus.

REMULUS

Te-ai speriat?

MIŢĂ *(duce mâna spre mobil)*

Nu! Tocmai vroiam să te sun acuma!

REMULUS

Ştiu. Ce să mă suni ! Sunt aici! Ca să nu te deranjezi să mă suni.

MIŢĂ

Nu, nu. Acum vroiam să te sun.

REMULUS

Sigur, ştiu! Ce faci? Nu mă îmbrăţişezi?

MIȚĂ

Ba da!

REMULUS

A?

MIȚĂ

Ba da, cum să nu!

REMULUS

Ia să văd! Hai! Hai...

REMULUS

Da’ ce-i asta?

MIȚĂ

Adică?

REMULUS

Mai cu dragoste.

CODRIN

Talent, bă! Ăsta nu te iubeşte, şefu’!

REMULUS

Aşa, cu dragoste. De prietenii mei nu-ți era dor?

MIȚĂ

Ba da! Da’ ne-am văzut acum...

REMULUS

Hai, îmbrățișează-i şi pe ei... Hai... pe Codrin...

MIȚĂ

Noroc.

CODRIN

Hai, vino să te iubesc şi eu puțin. Arată-i lu' şefu', cât de mult mă iubeşti tu!

MIȚĂ

Hai salut.

CODRIN

Mi-ai demonstrat.

REMULUS

Hai. Şi pe domnu' Freză!

MIȚĂ

Bună, Freză.

REMULUS

Suntem prietenii tăi, nu?

MIȚĂ

Îmi pare bine să te vad.

REMULUS

Şi pe domnu' Fane.

MIȚĂ

Fane...

REMULUS

Că şi el e prietenul nostru.

MIȚĂ

Salut, ce faci?

CODRIN

Cu Fane e mai prieten.

REMULUS

Domnu' mecanic are treabă în spate. Nu? *(către mecanic)* Marş în pula mea, în spate, şi nu te mai holba aici! Hai, mă! Ce faci, mă, cu aia, mă?

Mecanicul pleacă.

REMULUS

Să-nțeleg că maşina asta-i a noastră, acum.

MIȚĂ

Cum, adică?

REMULUS

Aşa, tu mergi cu mine, că avem ceva de vorbit.

MIȚĂ

Hai, mă, Remulus... rezolvăm altfel.

REMULUS

Da? Codrine...

MIȚĂ

Auzi, eu am o treabă... vin imediat înapoi. Crede-mă!

REMULUS

Stai 2 minute.

MIȚĂ

Nu, nu, da' vin imediat înapoi.

REMULUS

Să moară mă-ta! Tu ştii cu cine vorbeşti?

MIȚĂ

Cum să nu Remulus. Păi, da...te respect foarte mult!

REMULUS

Mă respecți, o pulă! Codrine, ia cheile şi aduci maşina lu' ăsta.

CODRIN

Da, tati. Unde-i cheile, mă?

REMULUS

Tu mergi cu mine în maşină. Hai..

CODRIN

Unde-i, mă, cheile? N-ai auzit? Cheile. Nu înțelegi, cheie ce-nseamnă? Nu mecanică, mă! Cheie de maşină, de pornit.

MIȚĂ

În contact sunt.

CODRIN

Şi aicea ce e?

MIȚĂ

Nu, nu, nu, uite-acolo sunt. În contact.

CODRIN

Ia arată-mi cheia. Unde e?

REMULUS

Hai, Fane.

CODRIN

Arată-mi, mă, unde sunt cheile!

MIȚĂ

Uite-acolo, mă, în contact.

CODRIN

Hai, mă, lasă!

REMULUS

Hai. Intră, mă!

CODRIN

Remulus, unde duc maşina?

REMULUS

Freză! Bagă-te pe-aici!

CODRIN

Boss, eu unde duc maşina? Remulus, unde duc, bă, maşina?

Miţă dă cheile lui Freză şi se suie în maşina lui Remulus. Remulus stă în dreapta, faţă, Codrin conduce, iar Fane stă în spate, cu Miţă.

INT. AUTOCAR – ZI

DOAMNA ELENA

Băiatu' meu a terminat chimie aplicată la Bucureşti. Da' a zis că n-are nici un viitor în România şi... A plecat cu nevastă-sa, o proastă, că ea l-a convins să-ngrijească o familie de italieni. Cică asta-i o rampă de lansare. Ce prostie... Sclavi! Robi! Nu le dă voie nici măcar să fumeze. Şi cât m-am rugat de ei să nu plece... Băiat frumos, inteligent. S-a dus după proasta aia...

FRANCESCA

După cine?

DOAMNA ELENA

După curva de nevastă-sa, că i-am spus de când a luat-o.

FRANCESCA

Da' ce-a făcut nevastă-sa?

DOAMNA ELENA

I-a făcut felul la proprietar.

FRANCESCA

Aaa... Am înțeles!

DOAMNA ELENA

Nevasta proprietarului, italianca... din aia, geloasă. Ştii cum sunt astea?

FRANCESCA

Da!

DOAMNA ELENA

Le-a înscenat... la poliție, că a dispărut ceva din casă. Că au furat ceva din casă! Auzi, tu, băiatu' meu! Care n-a pus mâna pe nimic în viața lui. Pentru nevastă-sa nu bag mâna-n foc, dar pentru el... Şi-acum, în Italia te-arestează doar dacă eşti român. Da' să te mai toarne un macaronar dintr-ăsta! Şi nevasta italianului a spus la poliție că băiatu' meu... A amenințat-o, a vrut s-o abuzeze. Poate invers! Tu ştii ce băiat frumos am! O să-l vezi!

INT. MAŞINĂ REMULUS ZI

REMULUS

Eu muncesc pentru tine, mă?

MIȚĂ

Nu... doar ți-am cerut să-mi dai câteva zile! Atât.

REMULUS

Mă, frățică... Tu mă iei de prost!

MIȚĂ

Nu-i adevărat!

MIȚĂ
Remulus, Francesca a plecat în Spania. Ieri a plecat.

REMULUS
Bună vrăjeală. Vrei să te cred.

FREZĂ
Nu mai minți, măi!

REMULUS
Nu-mi place să mă iei de prost.

MIȚĂ
Nu-i adevărat!

REMULUS
Uite cum facem. Mergem la soția ta acasă.

MIȚĂ
Păi, nu-i nimeni acolo.

REMULUS
Taci în morții mătii din gură, când vorbesc eu! Mergem la nevastă-ta. O ducem într-un loc frumos şi, când vii cu banii, îi dăm drumul. Ai înțeles?

REMULUS

Ți-a zis nevastă-ta că m-a invitat la ea... în apartamentu' ei? Da?

MIȚĂ

Da.

REMULUS

S-a plâns că... cică n-o fuți bine. Ți-a zis, fraiere, c-am frecat-o? Ă? Şi i-a plăcut! Ce-i mai place-n pulă! Nu crezi! S-a răzbunat pe tine, fraiere care eşti. Când te sună... nu răspunzi la telefon. Femeia s-a gândit că cică o înşeli!

Lui Remulus îi sună telefonul; răspunde.

REMULUS

Da! Te sun mai târziu. Hai, mă, c-am treaba, nu mai, mă... Hai pa.

REMULUS

(către Miță)

Ai început să crezi... un pic. Da' dacă-ți spun că... îi place încet la început, că cic-o doare, ce spui? Şi că se excită rău, când o lingeam în ureche. Ce să fac, frate, dacă nu-mi dai ce-i al meu! Remulus îşi ia singur! Asta nu înțelegi tu şi alții... pielea pulii, ca tine. Care tre' să returneze ce-i al meu.

EXT. CÂMP MARGINEA ŞOŞELEI – ZI

În fața la motor, cei doi şoferi încearcă să repare. Pasagerii sunt nemulțumiți. Unul dintre pasageri, Marcel, strigă la şoferi.

MARCEL

Ce s-a-ntâmplat, dom'le? Mai durează mult?

ŞOFER

Încă puţin! Cred că se rezolvă.

MARCEL

Sună, dom'le, la companie, să ne trimită altă maşină. Nu mai stăm în soare, ca proştii.

ŞOFER

Păi, ce vină are compania,tată, că ni s-a stricat nouă motoru'? Ia, mă, inelaru'...

MARCEL

Păi, şi noi ce facem?

ŞOFER

Încercăm să reparăm motoru' şi, dacă nu merge, asta e. Ia-mă, nene!

MARCEL

Adică, cum? Noi suntem la pula voastră?

ŞOFER

Nu, tată. Tu ai citit ce scrie pe bilet?

MARCEL

Care bilet? Că nouă nu ne-a dat niciun bilet nimeni. Ce bilet?

ŞOFER

Păi, vezi? N-ai citit. Că, dacă citeai, aia scria! Că orice defecţiune nu-i vina noastră.

Francesca e în autocar şi vorbeşte la telefon.

FRANCESCA
A nu... aici e chiar senin. Nu, e bine. Păi, nu ştiu. Lumea zice că tre' să ne întoarcem, să schimbăm autocarul dacă nu se rezolvă nimic. Nu. Lasă că te sun eu, dacă e ceva. Bine. Hai. Pa, pa.

EXT. APT FRANCESCA-ZI

Maşina lui Remulus se opreşte în faţa casei lui Francesca. Coboară toţi din maşini şi se duc către intrarea în bloc.

REMULUS
Hai... hai, Miţane. Ia-mă de gât. Hai, mă. Ia-mă de gât repede. Să zică lumea că ne iubim. Hai. Hai, mă! Ia-mă de gât!

INT. SCARĂ, APT FRANCESCA

MIŢĂ
Hai, mă, Remulus!

REMULUS
Las' că vezi tu imediat, acum.

MIŢĂ
Las'o în pula mea..

REMULUS
Ia vezi, mă, la uşă.

MIŢĂ
Nu e nimeni acolo, ţi-am zis.

FREZĂ

Taci, mă, mai încet, dă-te dracu' de fraier, că-ți dau una, îți rup capu'!

REMULUS

Mițane, îți facem deranj mare.

MIȚĂ

Să mor eu, dacă am cheile, mă.

FREZĂ

Ştt, mai încet, mă!

FANE

E subțire, chinezească!

REMULUS

Rupe-o, mă, dă-o-n morții măsii.

MIȚĂ

Băi, Remulus.

REMULUS

Băi..

MIȚĂ

Bă, Fane, mă... stai, mă, aşa.

FREZĂ

Stai, bă, frate, bă...

MIȚĂ

Bă, te rog eu, mă...

FREZĂ

Stai, dă-te-n morții mătii!

FANE

Ține-l pe fraier. Dă-te dracu'..

MIȚĂ

Bă, Remulus!!!

FREZĂ

Dă-te dracu' de fraier... Intră-năuntru, futu-ți morții... băga-mi-aș pula-n tine de fraier.

Fane, Miță, Freză, apoi Remulus intră pe rând în apartament.

INT. APT FRANCESCA

Cei 5 intră în sufragerie.

MIȚĂ

Bă, Remulus. Hai să...

REMULUS

Stai, bă, acolo... să stăm liniştiți...

MIȚĂ

Remulus, hai s-o rezolvăm altfel.

REMULUS

Aşteptăm femeia, să vină... când vine femeia, ne rezolvăm cu banii.

MIȚĂ

Cum, adică?

REMULUS

Stai, mă, şi tu calm. Liniştit. O să vezi că femeia o să-ți povestească ce *show*-uri am făcut pe-aici. Ştii? Cine-i ăla, mă? Mario? Mario. Cine-i ăla? Mario?

MIȚĂ

Cine-i Mario?

REMULUS

Băi, să nu te iei de femeie. Da? Când vine. Ok?

FREZĂ

Boss, să nu mă pui să dorm cu ăsta în seara asta. Că nu-mi place de el, că nu-i blond cu ochii albaştri, cum îmi plac mie băieții!

MIȚĂ

Băi, băieți. Hai să...

REMULUS

Lasă, bă, că-i şi el prietenul nostru!

MIȚĂ

Mă laşi să mă duc s-aduc şi eu ceva de băut?

REMULUS

Cum să nu, mă, Mițane! Stai, bă, puțin, stai, mă... mergem amândoi, mă! Nu eşti tu prietenul meu? Ă? Mergem amândoi. Ce ştii tu că trebuie să ne serveşti aici.

MIȚĂ

Francesca e plecată în Spania.

REMULUS

Taci în pula mea cu Spania asta, a ta!

INT. AUTOCAR ZI

Afară începe să se întunece. Autocarul trece printr-o zonă muntoasă. În autocar, e linişte. Fran se uită pe geam; primeşte un telefon.

FRANCESCA

Alo, bine, uite, prin defileu. Auzi, vezi că nu prea am semnal aici. Te sun eu un pic mai încolo? Ce? Cum, adică, la spital? La ce spital? Da' ce s-a-ntâmplat? Cu maşina? Băi, da-i grav? Da' tu de unde ştii? Bine, o sun eu acuma.

Francesca încearcă de câteva ori să sune. În final, sună înapoi.

FRANCESCA

Alo... Zâno.... băi, am o mare rugăminte la tine... Cică a făcut Miță accident şi e la Sf. Ioan. Păi asta-i, că nu ştiu! Băi, te rog eu mult de tot, du-te până acolo şi vezi ce se-ntâmplă, că nu dau de maică-mea! Nu, el are telefonul închis! Hai şi sună-mă când ajungi. Mersi mult.

FRANCESCA

(către Doamna Elena)

Nu vă supărați, al dumneavoastră are semnal?

DOAMNA ELENA

Are, adică... n-are decât o linie.

FRANCESCA

Pot să vă rog să dau şi eu un telefon şi vă dau banii? *(ia telefonul de la Doamna Elena)*

FRANCESCA

(la telefon)

Anca, băi, nu, n-am dat de maică-mea! Te rog eu mult, du-te tu până acolo. Da, da, da... da. Da? Te rog eu... Hai, şi mă suni când ajungi acolo. Da? Pa.

EXT. APT FRANCESCA

Ana ajunge în faţa intrării în curte. Sunt adunate vreo zece persoane. O ambulanţă este parcată în faţa clădirii. Ana îşi face loc printre oameni.

FEMEIE

Doamna Ana, Doamna Ana Ionescu.

ANA

Ce s-a întâmplat?

INT. AUTOCAR SEARA

Francesca sună de pe telefonul mobil. Răspunde cineva.

FRANCESCA

Mamă, de ce nu răspunzi? Cum?

Francesca începe să plângă.

INT. AUTOCAR - NOAPTE

Francesca stă de vorbă, în partea din față a autocarului, cu şoferul de pe scaunul din dreapta.

EXT. AUTOCAR - NOAPTE

Şoferul o ajută pe Francesca să îşi scoată bagajele din autocar. Un pasager fumează o țigară profitând de pauză.

FRANCESCA

Mai am unu', roşu.

ŞOFER

Stai un pic. Ăsta?

FRANCESCA

Da.

ŞOFER

Aşa, şi...? Gata, mai e ceva?

FRANCESCA

Nu, nu. Mulțumesc! La revedere!

ŞOFER

Nu la revedere, domnişoară. Drum bun se zice. Că mai am drum lung de făcut.

ŞOFER
(către călător)

Hai, bre...

ŞOFER
(către Francesca)
Dacă opresc aşa, pentru fiecare, mai ajung la paştele cailor!

Călătorul şi Şoferul se urcă în autocar şi pleacă. Francesca pleacă şi ea, încet, pe jos.

INT. GARĂ - PERON NOAPTE

Francesca stă pe o bancă, pe peron, şi priveşte în gol. Este devastată şi, parcă, numai are lacrimi de plâns. În stânga şi dreapta ei, sunt bagajele. În spatele ei opreşte trenul.

Sfârşit

Citiți și alte cărți din colecția de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină - Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci - Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol - Umilință
4. Lia Bugnar, Vali Florescu - Cobai / Guinea pigs
5. Nae Caranfil - Filantropica
6. Igor Cobileanski - Cînd se stinge lumina
7. Marian Crișan - Morgen
8. Augustin Cupșa - Trenul către București pleacă de la linia 3
9. Pavel Gabriel Honciuc - O zi obișnuită
10. Dan Mircea Jacan - Misiunea
11. Doru Lupeanu - Fatza galbenă care râde
12. Tudor Mavrodin - Vremea Calului Alb
13. Dan Mihu - Să iubești și să tragi apa
14. Cristian Mungiu - 7 scenarii
15. Bogdan Mureșanu - Torța vie
16. Lucian Pintilie - Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu)
17. Lucian Pintilie - La tête d'aurochs
18. Corneliu Porumboiu - A fost sau n-a fost?
19. Corneliu Porumboiu - Polițist, adjectiv
20. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu - Captivi de Crăciun / Diapozitiv
21. Florin Șerban - America
22. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu - Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii
23. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache - Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecția de scenarii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html.
Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.

Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.